

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 101/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného JUDr. Viktorom Križiakom, Advokátska kancelária, Moyzesova 46, Košice, pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 5 Tpo 13/2014-123 z 23. októbra 2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľ“), pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 5 Tpo 13/2014 z 23. októbra 2014.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru (ďalej aj „KR PZ“) v Trnave ČVS: KRP-179/1-VYS-TT-2014 zo 6. marca 2014 bol sťažovateľ obvinený pre obzvlášť závažný zločin podvodu formou spolupáchateľstva podľa ustanovenia § 20 k § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľ uvádza, že sa dobrovoľne 14. októbra 2014 prihlásil na políciu – KR PZ v Trnave, kde bol následne zatknutý.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Galanta (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 1 Tp 42/2014 z 15. októbra 2014 bol sťažovateľ prepustený na slobodu s tým, že podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku bola prijatá peňažná záruka vo výške 50 000 € zložená sestrou sťažovateľa, čím bol nahradený dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zároveň bola sťažovateľovi podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť hlásiť každú zmenu miesta jeho pobytu a podľa § 82 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku bol sťažovateľovi uložený zákaz vycestovania do zahraničia, ako aj zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu sp. zn. 1 Tp 42/2014 z 15. októbra 2014 podal sťažnosť sťažovateľ aj okresný prokurátor.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3 Tpon 2/2014-123 z 23. októbra 2014 na základe sťažnosti okresného prokurátora zrušil napadnuté uznesenie 1 Tp 42/2014 z 15. októbra 2014 v celom rozsahu, sťažovateľ bol vzatý do väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku, krajský súd ponúkanú peňažnú záruku neprijal a väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd uznesením č. k. 3 Tpon 2/2014-130 z 23. októbra 2014 na základe sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 1 Tp 42/2014 z 15. októbra 2014 rozhodol tak, že sťažnosť obvineného sťažovateľa zamietol.

Rozhodnutie prijal senát krajského súdu v zložení predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera.

3. *Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Podaná sťažnosť smeruje proti postupu, rozhodovaniu, rozhodnutiu a zásahom senátu Krajského súdu v Trnave a jeho senátu 3Tpon v zložení JUDr. Daniely Šramelovej, JUDr. Jany Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, pri rozhodovaní o sťažnostiach prokurátora KP Trnava, ako aj o mojej sťažnosti ako sťažovateľa proti Uzneseniu sudcu pre prípravné konanie OS Galanta, sp. zn. 1Tp/42/2014 zo dňa 15.10.2014. Mám za to, že zásahmi, konaním a rozhodnutiami vyššie uvedenej odvolacej inštitúcie trestného konania, boli porušené moje základné práva a slobody obsiahnuté a garantované v čl. 17 ods.1, 2 a ods. 5, v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd.*

...

Toto rozhodnutie nadriadeného súdu považujem za nedôvodné, nezákonné a nelegitímne, keďže pri rozhodovaní odvolacieho súdu došlo k množstvu flagrantných a zásadných pochybení, ktorými boli porušené moje základné práva a slobody obsiahnuté a garantované v čl. 17 ods. 1, 2 a ods. 5, v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd. Uznesenie krajského súdu dôvodne považujem za zjavne zaujaté.

Od viacerých osôb, ktoré v súčasnej dobe vykonávajú rovnako ako ja väzbu v ÚVV Leopoldov (spádová väzobná oblasť KS Trnava), som sa bezprostredne v týchto dňoch dozvedel, že predsedníčka senátu JUDr. Daniela Šramelová a sudkyňa senátu JUDr. Jana Klčová sú v zjavnom blízkom rodinnom príbuzenskom pomere s prokurátormi, ktorí sú príslušníkmi dozorujúcej Krajskej prokuratúry Trnava, pričom práve krajská prokuratúra mala evidentný záujem na zrušení rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie, ktorým som bol prepustený z väzby.

Z verejne dostupného zoznamu, je zrejmé, že prokurátor trestného úseku JUDr. Ladislav Šramel z Krajskej prokuratúry Trnava, ktorá vykonáva nad mojim trestným stíhaním od počiatku dozor, je podľa mnou zistených informácií manželom predsednícky senátu JUDr. Daniela Šramelovej, ktorý ma vzal do väzby.

JUDr. Lubomír Klčo, je na základe dostupných informácií bývalým krajským prokurátorom, teda bývalým „šéfom“ Krajskej prokuratúry Trnava, ktorá dozoruje môj prípad. V súčasnosti je podľa internetovej stránky GP SR poverený výkonom funkcie krajského prokurátora, teda je čelným predstaviteľom KP Trnava. Je aj prokurátorom trestného úseku a dokonca bol aj osobne činným v trestnom stíhaní v mojej trestnej veci, keďže minimálne viem, že podával dňa 08.03.2014 na OS Galanta pod č. Kv 29/14-62 návrh na vzatie do väzby u spoluobvineného [REDAKOVANÉ]. Dôležité však ostáva, že podľa dostupných zistení, je zároveň aj manželom sudkyne senátu JUDr. Jany Klčovej, ktorý ma vzal do väzby.

Nepochopiteľnosť a zjavnú zaujatosť Uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/13/2014-123 zo dňa 23.10.2014 vidím aj tom, že samotným Uznesením sudcu pre prípravné konanie OS Galanta, sp. zn. 1Tp/42/2014 zo dňa 15.10.2014 bol u mňa fakticky konštatovaný dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a tento bol nahradený v zmysle ustanovenia § 81 ods. 1 Trestného poriadku prijatím vysokej peňažnej záruky v sume 50.000,-€, ktorú ponúkla a následne zložila moja sestra... Sudcom pre prípravné konanie mi zároveň bola podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť hlásiť každú zmenu pobytu a podľa § 82 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku mi bol navyše uložený zákaz vycestovania do zahraničia, ako aj zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej malo dôjsť k spáchaniu trestného činu. Mám zato, že vzhľadom na doposiaľ vykonané vyšetrovanie, vzhľadom na absenciu dôkazov voči mojej osobe, vzhľadom na zjavnú nečinnosť vyšetrovateľa, vzhľadom na neúčinný dozor prokuratúry a prieťahy trestnom v konaní, sa už takéto rozhodnutie sudcu musí javiť každému objektívnemu pozorovateľovi ako dostatočne prísne, obmedzujúce, zákonné a preventívne. Odvolací súd v minimálnom odôvodnení navyše vôbec nevysvetlil, prečo prijatá kaucia vo výške 50.000,-€ a uložené obmedzenia, vlastne nepredstavujú dostatočnú záruku a prečo ponúknuté záruky a uložené obmedzenia neboli uprednostnené pred samotnou väzbou. Aj v tomto aspekte vidím samotnú

arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť Uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/l3/2014-123 zo dňa 23.10.2014.

Ďalším porušením mojich práv je skutočnosť, že písomné odôvodnenie sťažnosti prokurátora KP Trnava nebolo môjmu obhajcovi včas doručené, pričom skutočnosť samotného doručenia, nie je zaznamenaná ani v Zápisnici o verejnom zasadnutí KS v Trnave zo dňa 23.10.2014, sp. zn. 3Tpon/2/2014. Teda som nemal možnosť sa včas oboznámiť s dôvodmi sťažnosti prokurátora. Bez toho som nebol pri rozhodovaní senátu odvolacieho súdu v rovnoprávnom postavení s prokurátorom, lebo som nemal možnosť pripravené reagovať na argumenty prokurátora. Tým bola narušená rovnosť zbraní a zásada kontradiktórnosti konania. Právo účastníka konania na včasné doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Obsah a dôvody sťažnosti prokurátora KP som si s obhajcom prvýkrát vypočul na verejnom zasadnutí z verbálneho oboznamovania obsahu veci predsedníčkou senátu. Navyše obsahom odôvodnenia rozhodnutia senátu krajského súdu sú len argumenty z písomného odôvodnenia sťažnosti prokurátora KP Trnava. Na verejnom zasadnutí bol predsedníčkou senátu oboznámený iba obsah napádaného rozhodnutia a následne len dôvody resp. obsah sťažnosti prokurátora KP Trnava. Na druhej strane moja sťažnosť a jej dôvody predsedníčkou senátu neboli vôbec oboznamované a argumenty z mojej sťažnosti neboli vzaté v úvahu a ani sa nijakým spôsobom nepremietli do konečného uznesenia. Prokuratúra bola pri rozhodovaní zjavne zvýhodňovaná a preferovaná, pravdepodobne aj z dôvodov vyššie uvedených. Takýmto konaním súdu došlo k porušeniu čl. 5 ods. 4 dohovoru, čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR a čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd.

Ďalším flagrantným pochybením v postupe odvolacieho súdu bola skutočnosť, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.10.2014 nebolo senátom vôbec rozhodnuté o mojej sťažnosti proti Uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Galante, sp. zn. 1Tp/42/2014 zo dňa 15.10.2014. Takýto výrok v Uznesení Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/l3/2014-123 zo dňa 23.10.2014 výslovne chýba a dosvedčuje to aj obsah Zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tpon/3/2014 zo dňa 23.10.2014. Aj keď dňa 13.11.2014 bolo obhajobe doručené akési dodatočné rozhodnutie resp. Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/l3/2014-130 zo dňa 23.10.2014, ktorým senát

rozhodol o zamietnutí mojej sťažnosti, ktorú som podal proti ustáleniu dôvodu väzby, takéto rozhodnutie nemá oporu v zákone a judikatúre a tento výrok uznesenia nebol vyhlásený na samotnom verejnom zasadnutí v mojej prítomnosti. Pokiaľ sudca pre prípravné konanie rozhodol v mojom prípade o ustálení existencie dôvodu väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ktorý zároveň nahradil peňažnou zárukou), mám zato, že je mojim právom ako obvineného, aj vzhľadom na prezumpciu neviny, proti takémuto konštatovaniu resp. výroku súdu, podať sťažnosť. Rovnako mojim právom je, aby o takejto sťažnosti bolo aj v súlade so zákonom rozhodnuté. Nerozhodnutím o mojej sťažnosti na verejnom zasadnutí, je preto samotné rozhodnutie KS v Trnave arbitrárne a nepreskúmateľné.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na osobnú slobodu a spravodlivý proces obsiahnuté v čl. 17 ods. 1, 2 a ods. 5 Ústavy SR, v čl. 5 ods. 1 písm. c), v čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo viacnásobne porušené postupom, zásahmi a Uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/13/2014-123 zo dňa 23.10.2014.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na spravodlivý proces a právo na súdnu a inú právnu ochranu obsiahnuté v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 2 a 5, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 8 ods. 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd, bolo porušené v súvislosti s nerešpektovaním práva sťažovateľa na zákonného, nestranného a nezaujatého sudcu.

3. Základné právo [REDAKOVANÉ] obsiahnuté v čl. 5 ods. 1, 3, 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd, bolo porušené v súvislosti s nerozhodnutím o sťažnosti sťažovateľa zo dňa 21.10.2014, ako aj arbitrárnosťou a nepreskúmateľnosťou Uznesenia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/13/2014-123 zo dňa 23.10.2014.

4. *Uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tpo/13/2014-123 zo dňa 23.10.2014 sa v celom rozsahu zrušuje a vec vracia na nové konanie a rozhodnutie.*

5. *Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému súdu v Trnave, aby [REDAKOVANÉ] prepustil neodkladne z väzby na slobodu.*

6. *Stážovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané zadostučinenie vo výške 5.000,-€, ktoré je mu povinný vyplatiť Krajský súd v Trnave, Vajanského 2 [REDAKOVANÉ], do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

7. *Krajský súd v Trnave, Vajanského 2 [REDAKOVANÉ], je povinný uhradiť stážovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Viktora Križiaka do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa čl. 17 ods. 1 ústavy osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom... c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má

právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenia sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

12. Podľa čl. 8 ods. 1 listiny osobná sloboda je zaručená.

Podľa čl. 8 ods. 2 listiny nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak než z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len preto, že nie je schopný dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 8 ods. 5 listiny do väzby možno vziať iba z dôvodov a na dobu ustanovenú zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

13. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti výslovne namieta a zároveň odôvodňuje porušenie svojich základných práv uzneseniami krajského súdu č. k. 3 Tpon 2/2014-123 z 23. októbra 2014 a č. k. 3 Tpon 2/2014-130 z 23. októbra 2014, ktorými bolo rozhodnuté o sťažnostiach okresného prokurátora a sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 1 Tp 42/2014 z 15. októbra 2014 v konaní o väzbe sťažovateľa. Označené uznesenia krajského súdu sťažovateľ predložil ako prílohu k ústavnej sťažnosti.

Napriek uvedenému odôvodneniu sťažnosti sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o porušení jeho základných práv iným uznesením krajského súdu, a to č. k. 5 Tpo 13/2014-123 z 23. októbra 2014, ktoré však ako prílohu k sťažnosti ústavnému súdu nepredložil.

Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie sťažnosti sťažovateľa zjavne nezodpovedá, nekorešponduje navrhovanému petitu.

14. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré

sú upravené zákonom o ústavnom súde, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv.

15. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ústavný súd preto konštatuje, že táto sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať ex offio (z úradnej povinnosti). Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 206/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

17. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa advokátom konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa vykazuje nedostatky náležitostí predpísaných

ústavou a zákonom o ústavnom súde, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol.

18. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2015